

Kicsodák a jezsuiták?

Írta Cserháti Mátyás

A római katolikus egyháznak a jezsuita rendjét sok szóbeszéd övezi. Egyesek az oktatásban való szerepükről ismerik, mivel sok egyetemet alapítottak. Mások viszont térítői-missziós lelkületükről ismerik, mások pedig a politikai intrikákban való szerepükről ismerik ennek a rendnek a tagjait. Mivel fontos vezető, sőt meghatározó szerepet játszanak a jezsuiták a római katolikus egyházban, ezért célszerű, hogy kapjunk képet erről az igen aktív társaságról.

A rendet Loyola-i Ignác alapította 1534-ben. A rend létrehozásában nagy szerepet játszottak lelki élményei, amelyeket Loyola kastélyában élt át, annak utána, hogy súlyosan megsebesült Pampeluna város védelmében. Ignác korábban erkölcstelen életet élt, mint udvaronc, verekedő katona volt a hadseregben. A megsebesülése fizikai csapást jelentett számára, amikor érzéstelenítő nélkül végeztek műtétet. Gyógyulása közben sokat olvasott Krisztus és a szentek életéről, ezeknek a könyveknek a hatására furcsa módon eksztatikus élményei voltak, amikor megjelentek neki Jézus, a Szentlélek, illetve Mária. Ezeknek a vícióknak a hatására döntötte el, hogy létrehozza a jezsuita rendet, aminek a célja a világ megnyerése (nem Krisztusnak), hanem a római pápának. Vessük össze Loyola-i Ignác Isten élményét Luther megtérésével. Luther a Bibliát olvasta, és állandóan azon töprengett, hogy mit jelent az, amikor Isten igazságosságáról beszél. Luther az értelmével fogta fel Isten üzenetét, szemben Ignác látomásaival.

A jezsuita képzés 14 évig tart, és azzal együttjár, hogy a jelölt teljesen átadja magát a felettes nevelő papjainak, hogy „formálni lehessen, mint a viasz”. Ez az akaratnak a teljes feladásával jár, és a képzés során a nevelők még olyan pszichológiai eszközöket is alkalmaznak a jelöltek képzése során, amikor a lélegzetüket is szabályozni tudják. A jezsuita papoktól teljesen vak engedelmességet követelnek a pápa iránt (illetve a generálisuk iránt, aki az egész rendet vezeti), és készek elfogadni azt, hogy elhiggyék a feketéről, hogy az fehér, és fordítva, annak ellenére, hogy mit érzékelnek. A jezsuita rend tanítása ezt így fejti ki latinul: „...siquid quod oculis nostris apparet album, nigrum illaesse definierit debemus itidem quod nigrum sit pronuntiare”. A jezsuitákat arra szólítják fel, hogy blaszfémikus módon úgy tekintsenek a generálisukra, mintha ő maga Krisztus lenne. A jezsuita rendnek kettős jellege van: kívülről számító, kalkuláló, és intellektuális, belül azonban egyfajta középkori miszticizmus uralkodik. A jezsuita képzés során a jelöltnek is lehetnek látomásai a mennyről, a pokolról, ami egyre jobban megfogja az elméjét, és ami lökést ad arra, hogy egyre jobban elszánják magukat, mivel menteni akarják a lelkeket a pokol tüzétől.

A jezsuita rend erősen missziós, térítő lelkületű rend, ami teljes mértékben alárendeli magát a pápának. Így érthető, hogy az évszázadok során miért voltak annyira közkedveltek a pápáknak, mivel a jezsuitákkal egyfajta térítői hadsereg állt a rendelkezésükre, hogy ezzel akaratukat végrehajtsák. A 16. századtól kezdve a jezsuita rend annyira összeszövődik a pápasággal, hogy tulajdonképpen a fekete és a fehér pápáról lehetett beszélni. A jezsuita rend a katolikus tanítás teljes átélését testesíti meg, és az egyház elszánt védelmezői. Ezért a pápák a jezsuitákat számtalan előnyhöz juttatták: gyóntathatnak, misét mondhatnak, bűnököt oldhatnak fel, esküket érvényteleníthetnek, mind a felettes püspökük beavatkozása nélkül. XIII. Gergely pápa megengedi nekik a kereskedésben való részvételt is, amit rendszeren ki is használtak, akár azzal, hogy ezzel azokat a népeket szolgáskorba döntsék, ahol elterjesztették a vallásukat. Cukorbányái voltak például, és észak Afrikában nekik voltak a legnagyobb földjük, Palafox püspök szerint a 17. században egész Dél Amerika gazdagsága az övék volt. Az amerikai Federal Reserve Bank szintén lehet, hogy a kezükben van. A Federal Reserve Bank ugyanis nem amerikai tulajdon, hanem a Rothchild bankárcsalád tulajdona, aki a pápai kincstárat kezeli. Kérdés az, hogy a pápaság miért bízna meg egy zsidóban a pénzének

kezelésében? A Federal Reserve Bank pedig hihetetlen pénzeket hoz be a római katolikus egyház számára amerikai adófizetők zsebéből. Úgy megy, hogy a Federal Reserve Bank kölcsönt ad például cégeknek, ha pénzre van szükségük. A Federal Reserve Bank utána annyi pénzt nyomtat ki a Department of Printing and Engraving-nél, amennyire szükség van, és azt kölcsönadja. A cégeknek viszont ezt a kölcsönt kamattal együtt vissza kell fizetniük majd a Federal Reserve Bank-nak. A Federal Reserve Banknak tulajdonképpen csak a pénz nyomtatásának díját kell kifizetnie. Jackson és Kennedy elnök ellenlépéseket tettek a Federal Reserve Bank ezen igazságtalan profitja ellen... Nem tetszett nekik...

A generálisuk a tagjait feloldozhat szörnyű bűnök alól, mint a gyilkosság, eretnokség, vagy az apostoli iratok meghamisítása. Ez kellett is nekik, mivel számos jezsuita résztvevő uralkodók vagy országok vezetőinek gyilkolásában, vagy annak megkísérlésében, ha nem a pápaság érdekeit szolgálták ki, mint például a francia III. És IV. Henrik király, az angol II. Erzsébet királynő, I. Jakab angol király, az orosz Romanov cárt, és feltehetően merényletet követhettek el Jackson, Harrison, Taylor, illetve Lincoln amerikai elnökök ellen. A jezsuiták hamis esküt is felvehettek, hogy ezzel kémkedjenek (az írás végén közölve van a jezsuiták titkos esküje, amelyet a magasabbrangú jezsuiták vesznek fel). Ismeretes egy bizonyos lutheránus lelkész története Skandináviában, akiről később kiderítették, hogy jezsuita szerzetes volt. A jezsuita Benzi atya szerint „csak kisebb vétek egy apáca melleit fogdosni” – ennek hatására a jezsuitákat „emlőteológusoknak” beczték. Jezsuita elv az volt, például, hogy egy papnak vagy szerzetesnek meg van engedve, hogy megöljön valakit, ha az megsérti őt vagy a rendet, például olyanokat, akik kiléptek a rendből. Így a jezsuita L’Amy atya szerint egy olyan asszonyt is, akit egy jezsuita megerőszakolt, nehogy befeketítse a hírnevét. Számos jezsuita beteges módon részt vesz különböző országok politikájában, és akár pártok vezetői is lehetnek, annak ellenére, hogy a római katolikus egyház hivatalosan kijelenti, hogy nem vesz részt a politikában. Mind annak érdekében, hogy egy országot minél nagyobb mértékben befolyásolni lehessen, hogy a katolicizmust elterjessék benne. A jezsuitáknak a saját érdekük állt az első helyen, hogy megtartsák a hatalmukat. Képesek voltak legalább két pápát (XIII. És XIV. Kelemen) is megmérgezni, nehogy őket feloszlassa, miután több országból kizárták.

A jezsuiták mindenféle eszközt gátlástalanul használtak arra, hogy magukhoz ragadják a hatalmat, illetve az emberi lelkeket, és hogy a vallásukat terjessék, elvileg „Istennek a minél nagyobb dicsőségéért”. Ezzel azt remélték, hogy a világot megnyerjék, miközben lelkükben kárt vallanak. A jezsuiták azonban két dolgot nagyon jól használtak fel arra, hogy különböző országokban magukhoz ragadják a hatalmat, és ezzel befolyásolni tudják a politikát. Az egyik az egyetemi képzés, illetve művelődés. Az egyetemeken az oktatás során fogva tarthatták fiatal elméket, és ezzel befolyásolják őket. Amikor 1617-ban a kínaiak kitiltottak minden idegent az országból, a jezsuitákat azért hívták vissza, mert annyira jól értettek a csillagászathoz. Jezsuita csillagvizsgáló ma is működik a Vatikánban. A másik ilyen eszköz a gyónás volt. A jezsuiták magukat gyóntatóknak ajánlották, és azért is lettek olyan népszerűek, mivel készek voltak elnézően bánni sok uralkodó, illetve politikai vezető vétkét illetően. A szigorú dorgálás elriasztja a bűnös természetű embereket, ezért vesztette fejét Keresztelő János, de olyan gyóntatókat kedvelték a fényűző, buja udvaroncok, akik hajlandóak voltak enyhén bánni a bűnökkel. Mariana, Sanchez, Busenbaum nyomán a jezsuiták hírhedtek voltak a kétértelmű beszéd miatt, és képesek voltak akár a legegyszerűbb erkölcsi kötelességeket kicsavarni. Például olyan elvük volt, hogy ha bűnt követnek el, nem kell arre gondolni, hogy mit tesz az ember a testével, ha közben a jóra gondol. Ilyen értelemben egy házasságtörő nő elmondhatta a férjének, hogy nem tört házasságot, mivel még házasságban van a férjével. Ha netalántán a kedvenc jezsuita gyóntatójától feloldást a bűnére, nyugodtan hazudhat tovább a férjének, mivel ezzel a bűne meg is szűnt a feloldozásnál. Emellett a gyóntatószéket a politika színterévé is alakították. Pokoli büntetésekkel fenyegették az uralkodókat, ha nem azt teszik, ami a pápaság érdekében

állt. Így XIV. Lajos francia királyt egy bizonyos jezsuita La Chaise atya arra félemlítette meg, hogy 1685-ben semmissé tegye a Nantes-i ediktumot, ami korábban vallási szabadságot adott a francia protestánsoknak. Ezzel 400.000 protestáns hagyta el hazáját.

Mind a gyóntatószéken keresztül, mind a politikai szerepvállaláson keresztül a jezsuiták nagymértékben befolyásolni tudták különböző országok sorsát. Ezt gyakran a missziói tevékenységekre használták fel, ami sokszor más vallású népségek inkvizíciós módon történő likvidálásához vezetett. Ez a katolikus „kereszt és kard” elvnek a gyakorlati megvalósítása, abban a reményben, hogy az „ágyúgolyók pusztításai után az evangélium virágai fel tudnak majd nőni a csataterén”. Ezt a jezsuiták gyakran úgy érték el, hogy királyi családok gyermekeinek nevelői lettek, akik utána katolikus uralkodók lettek, így lehetővé téve az ország rekatolizációt, ha kellett. Jezsuiták az élén jártak az erőszakos rekatolizációs folyamatoknak. Miután például Belgiumban a társadalom protestáns részét majdnem kiirtották, utána Magyarországra is jöttek, hogy véghez vigyék a rettenetes ellenreformációt. Magyarországon például a reformáció idején a lakosság 80-90%-a református volt. A véreskezű jezsuita Pázmány közreműködése után viszont a lakosság kétharmadát erőszakos módszerekkel visszatértették katolikus hitre (például azzal, hogy télen a jéghideg Balatonba állították, hogy vagy ott maradnak, vagy visszatérnek a katolikus valláshoz). Ausztriában is Ferdinánd herceg jelentette ki a jezsuita hegemonia hatására kijelentette, hogy „inkább egy romba dőlő ország fölött uralkodna, mintsem olyan fölött, ami elkárhozott”. Lengyelország protestánsainak nagy részének kiirtását is szintén jezsuiták végezték el. Számos más országban is jezsuiták agitálására a protestánsokat vagy elűdözték vagy megölték, egészen a 20. századig, amikor a második világháborúban Tiso, szlovák jezsuita, az ország protestáns lakosságát elnyomta. Ide lehet sorolni az 1606-os puszkaporos merénylet, ahol egy jezsuita, Robert Catesby, összeesküvést vezetett az angol parlament ellen, hogy Jakab királyt és az egész kormányt felrobbantsa, hogy ezzel katolikus király uralkodjon Anglia felett. A sok ördögi ténykedésük miatt még a szélsőséges katolikus csoportok is megutálták a jezsuitákat; 450 év alatt ötvenhatszor vagy feloszlatták a jezsuita rendet, vagy kitiltották az országból (csak a komolyabb rendezavargásokat megnevezve), a szcientológia szektához hasonlóan. A jezsuiták a tévelygő szektáknál is rosszabbak. A mai napig például a svájci alkotmány 51. pontja szerint tilos a jezsuitáknak oktatási vagy kulturális tevékenységet folytatniuk bárhol az ország területén. Norvégiában is hasonlóan keményen ellenzik a jezsuiták jelenlétét.

A jezsuiták hatására több háború kirobbantásában volt számottevő szerepük. Ezek olyan politikai történések, amellyel az átlagos katolikus hívőt nem lehet okolni, mivel olyan döntéseket hoztak a feje fölött amelyben többnyire nem volt beleszólása. Ezen dolgokért inkább az egyházi vezetés, a Vatikán okolható. A harminc éves háború a tridentí zsinatot követte, amely jellegetesen ellenreformációs zsinat volt, és amelyet a jezsuiták erősen befolyásoltak. Magyar vonatkozásban megemlíthetnénk a jezsuita Pázmány Pétert, akit az előbb említettünk. A jezsuiták a francia birodalom hanyatlását okozta a 19. században azzal, hogy olyan háborúkba keverte, amelyekbe nem kellett, hogy belemenjen. Százezernyi francia katona életét követelte a krími háború, az 1863-as mexikói háború, illetve az 1870-es háború, amit saját maga hirdetett ki Németország ellen. Ezek mind olyan harcok voltak, amelyeknek úgy tűntek, hogy politikai okai voltak, de valójában a Vatikán politikai manőverezései hatására törtek ki. A második világháborút szintén a jezsuiták tervezték ki. Közismert, hogy Mussolinit, Frankot, illetve Hitlert a katolikus egyház tette a magasrangú pozíciójukba. Azzal, hogy a pápaság támogatta Mussolini rezsimjét, cserében Olaszország hivatalos vallását a római katolikus vallásban jelölték meg; Mussolini ezen felül 1.750 millió lírát, illetve a vatikáni államot adományozott az egyháznak. Noha a német katolikusok elleneztek a náciizmust, XII. Piusz pápa (akinek a gyóntatói jezsuiták voltak) kedvező véleménynyilvánítására a német katolikus Zentrum párt megszavazza Hitlert és a náci-jait, akik 1933-ban teljhatalomhoz jutottak. XII. Piusz pedig kínosan hallgat az emberi jogokat

illetően, amikor több százezer zsidót gyilkolnak meg a holokausztban: „Tudtuk, hogy erőszakos üldözések történtek Németországban, de sosem említették meg nekünk a náci elnyomás borzalmaival”. XII. Piusz még az ötvenes években is a római zsidó gettót újra fel akarta építeni. Manapság Róma városának hangulatához tartozik az a rejtett tudatalatti érzés, hogy a második világháború bűnei a római katolikus egyházat terhelik. Hitler és a főembereinek többsége római katolikusok voltak. Franz von Papen, a pápa titkos titkára pedig konkordátumot hoz létre Németország és a Vatikán között. Természetesen a Vatikán elsőnek ismeri el Hitlert. A náci átvetik a jezsuita egyházszervezést, és ezt próbálták a politikai szervezésükben megvalósítani. Több magasrangú katolikus, köztük jezsuiták is, a náciizmust, illetve Hitlert támogatták. „A papok és a hívőknek vonakodás nélkül támogatniuk kellene a német államot, és a Führert is, aki azért harcol, hogy felállítsa Németország hatalmát, becsületét, illetve jólétét, amint ez egybeesik Isten akaratával.” (Innitzer, jezsuita bíboros). „A katolicizmusnak és a náciizmusnak sok közös vonása van – kéz a kézben járnak a világ megreformálásában” (Tiso, jezsuita szerzetes). „A 'Birodalom és az Egyház' egy olyan iratgyűjtemény, ami a harmadik Birodalom felépülését segíti majd elő, mivel egy nemzeti szocialista államot egyesíti a katolikus kereszténységgel... Semmi sem olyan ellentmondásos a katolicizmus számára mint a demokrácia... A szigorú tekintély újjáébredése utat enged a valódi egyházi [katolikus] tekintélynek... A nemzeti szocialista tanoknak és a római katolicizmusnak a tanainak ugyanaz a célja...” (Michaele Schmaus, jezsuita teológus). És ekkor még a horvát usztasa rezsime is meg kell említeni. „A pápa kedvezően nyilatkozik a Katolikus Akció újabb kereszthadjáratával. Ő az a vezér, aki Krisztus királyságát tartja fenn... A Katolikus Akció a világ katolikusainak egyesítéséért küzd. Élni kell a hősi korszakát... Ezt az új korszakot csakis a vér árán lehet elérni.” (a jezsuita Friedrich Muckermann). Még szót kell ejteni a horvát usztasa rezsimről (amelynek az élén jezsuiták illetve ferencesek jártak), amely 500.000, de akár egy millió ortodox szerbet illetve zsidót és más vallásúakat (muzulmánok és protestánsok is kisebb számban) kényszerből áttérítettek katolikus hitre, vagy megkínózták, vagy megölték, ezek közül 460.000-val végeztek Karlovac környékén, ami Stepinac, Horvátország legfőbb püspökének területén, aki felügyelte ezeket az atrocitásokat. Maguk a német náci is visszakoztak az usztasák kegyetlenségeiken: emberek szeméit például kivágták és nyakláncokat készítettek belőlük... Az a szomorú, hogy ezen tömeggyilkosokat a római katolikus egyház nyugatra segítette és kolostorokban bújtatták. II. János Pál pápa maga szentté avatta Stepinac püspököt (emellett XXIII. János megemlékezett Stepinac-ról, mint „mártír”-ről), és Horvátországban van egy templom ahol egy róla készített festmény többszörös emberi méretben. Ezen vallási eredetű népiártás mindmáig feldolgozatlan marad, és az egyik forrása a balkáni háborúnak a szerbek és a horvátok között.

Ki tudja, milyen terveket szőnek ma a jezsuiták...

A jezsuiták titkos esküje

Amikor egy alacsonyabb rangú jezsuitát előreléptetik vezetői posztra, a rend kápolnájába vezetik, ahol csak három másik ember van jelen. Az egyik a felettes, vagy a rendház vezetője. Mindkét oldalon áll egy-egy szerzetes, az egyik egy fehér-sárga zászlót tart a kezében, ami a pápság színei, a másik pedig egy fekete zászlót tart, amelyen egy tör és egy vörös kereszt áll fent, alatta pedig egy koponya és csontok, rajta még az a szó áll, hogy INRI, alatta pedig a következő szavak: IUSTUM NECAR REGES IMPIUS. Ennek az a jelentése, hogy jogos istentelen vagy eretnek királyokat, kormányokat, vagy uralkodókat megölni vagy kiirtani.

A fölödñ pedig egy vörös kereszt van, amelyre a jelölt letérdel. A felettes átad neki egy kisméretű fekete kereszt, amit a jelölt a bal kezével átvesz, és amit a szívéhez szorít, ugyanakkor a felettes egy tört nyújt át a jelöltnek, amit az élénél fog meg, a szívéhez szorít, majd a felettes még fogja a másik végét. Így szól a felettes a jelölthöz:

(A felettes beszél:)

Fiam, téged arra tanítottak, hogy zűrzavart okozzál: római katolikusok között római katolikusként cselekedjél, és kémként ténykedni a saját testvéreid között, hogy senki embernek ne higgyjél, hogy senki emberben ne bizzál. A reformátusok között legyél református, a hugenották között hugenotta, a kálvinisták között kálvinista, a többi protestáns között pedig protestáns, nyerd meg a bizalmukat, akár azzal is próbálkozz, hogy a szószékeikről prédikálj, és hogy a legnagyobb erőddel átkozd meg szent vallásunkat és a pápát; sőt még olyan alacsonyra is leszállhatsz, hogy zsidók között zsidó legyél, hogy mindenféle információt össze tudjál szedni, ami szükséges a rendünknek mint egy, a pápához hűséges katonájaként. Arra tanítottak, hogy a féltékenység és gyűlölet magját szódd a különböző emberi közösségek, államok és országok között, amelyek békében voltak, de most háborúba indulnak, hogy véres tetteket vigyenek véghez, és hogy forradalmakat és polgárháborúkat okozzál olyan országokban, amelyek függetlenek és haladóak voltak, amelyek a tudományokat és a művészetet békésen művelte, és amelyek a béke gyümölcseit élvezte; hogy a harcolók oldalára álljál, és hogy a jezsuita testvéreddel titokban együtt szövetkezzél, aki ám lehet, hogy a másik oldalon áll, és így nyíltan szemben áll azzal, amelyhez te kötődsz, csakhogy az egyház legyen a nyertes a végén, hogy a békeszerződés feltételeivel a végeredmény igazolni fogja azt az utat, amelyet választottál, hogy nyereséghez jussál. Arra tanítottak téged kémként, hogy minden lehetséges statisztikát, tény és információt összegyűjts minden forrásból, hogy a protestánsok családjainak bizalmába férközzél, valamint mindenféle eretneknek is, még a kalmároknak, a bankároknak, az ügyvédeknek, az iskolákban és az egyetemeken, a parlamentben, illetve a törvényhozásban, az állami bíróságokon, hogy minden ember számára ugyanazok legyünk, a pápáért, akinek a szolgálói vagyunk mindhalálig. Eddig kezdőként kaptad a parancsaidat, mint mellékbíró, gyóntató és pap, de eddig még nem hatalmaztak fel téged, hogy részt vegyél parancsnokként Loyola hadseregében, a pápa szolgálatában. A megfelelő időben eszközzé és kivitelezővé kell válnod a feletteseid kezében; mivel itt senki nem lehet vezető, aki a munkáját eretnekek vérével nem szentelte meg, mivel "vérontás nélkül senki nem üdvözülhet." Így tehát hogy képessé tedd magadat a munkádra, és hogy biztossá tedd magad az üdvösségre, az előző engedelmisségi fogadalmadhoz hasonlóan és a pápának való engedelmisséggel, most ismételd utánam a következő szavakat:

(Az eskü szövege:)

Én _____ , aki most a mindenható Isten, az áldott szűz Mária, keresztelő Szent János, a szent apostolok, szent Péter és szent Pál, és minden szentnek, a mennyország szent seregei, valamint a szellemi atyám színe előtt vagyok, aki a Jézus társaságának a generálisa, amelyet Loyola-i szent Ignác alapított III. Pál pápasága alatt, és ami a mai napig is létezik, a Szűz méhe által, ami Isten közvetítője, valamint Jézus Krisztus uralkodói pálcája által, állítom és esküszöm, hogy az őszentsége a pápa Krisztus földi helytartója, és feje az egyetlen és igaz katolikus vagyis egyetemes egyháznak a föld színén; és a kulcsok oldási és kötési hatalmának hatalmával amit a Megváltóm Jézus Krisztus odaadott őszentségének, hatalma van arra, hogy eretnek királyokat, uralkodókat,

államokat, országokat, és kormányokat leváltson, és így szabadon megsemmisíthetők. Így tehát minden erőmmel megvédem ezt a tanítást, valamint öszentségének azon jogát, a protestantizmusnak minden hatalmi bitorlása ellen, különösen a német, holland, dán, svéd, norvég lutheránus egyházban, valamint az angol és skót egyházakban, amelynek egyes ágai Írországból is jelen van, valamint az amerikai kontinensen, és másutt, minden hozzátartozójával együtt, mivel hatalombitorlók, és eretnekek, és ellenállnak a római anyaszentegyháznak. Én ezennel lemondok és visszamondok minden hűséget amellyel tartoznék bármelyik eretnek királynak, országnak vagy államnak, legyen protestáns vagy liberális, valamint a törvényeiknek való engedelmisséget, valamint bírónak, törvényhozónak. Továbbá kijelentem, hogy az angol és skót egyházak, valamint a kálvinisták, hugenották, vagy más protestáns vagy szabadkőműves tanításai kárhözatos eretnokségek, és hogy azon emberek is kárhözatra méltóak, akik nem tagadják meg ezen tanításokat. Továbbá, kijelentem, hogy segíték és tanácsot adok Öszentségének minden küldöncének, bárhol legyenek, akár Svájc, Németország, Hollandia, Írország, vagy az Egyesült Államok, vagy bármilyen másik ország, ahova eljutok, és minden tőlem telhetőt teszek annak érdekében, hogy a protestáns vagy szabadkőműves tanításokat megsemmisítsem, valamint hamis hatalmukat, vagy törvényes vagy törvénytelen módon. Ezennel továbbá kijelentem, hogy bármilyen eretnek vallást is felvegyek, hogy ezzel terjesszem az anyaegyház érdekeit; hogy titokban tartsam az összes ügynökének tanácskozását, amit bizalmasan nekem elmondanak, és hogy nem teszem nyilvánossá sem direkt, sem indirekt módon, sem írásban, szóban, vagy a körülmények által; hanem hogy mindent végrehajtsak, vagy feladatul nekem adnak, vagy tudomásul adva nekem általad, én szellemi atyám, vagy bárkitől ettől a szent rendtől. Továbbá megfogadom és kijelentem, hogy nem lesz semmilyen személyes véleményem, sem értelmi fenntartásom, és olyan leszek, mint egy holttest (*perinde ac cadaver*), és habozás nélkül minden egyes parancsot teljesíteni fogom, amit a feletteseim adnak nekem a pápa és Jézus Krisztus hadseregében. Hogy a földnek arra a részére menjek, ahová küldenek, legyen a hideg észak, India esőerdői, Európa belakott városaiba, vagy az amerikai kontinens vad indiánjaihoz mormolás és panasz nélkül, és hogy mindenben engedelmeskedjek, amit nekem mondanak. Továbbá megígérem és kijelentem, hogy amint lehetséges, vég nélküli háborút uszítok minden eretnek, protestáns és szabadkőműves ellen, amint nekem elmondják, és hogy kiírtsam őket a föld felszínéről, és hogy nem kímélem az embereket sem koruk, sem nemük, sem állapotukat tekintve, és hogy felakasztom, megégetem, elpusztítom, megfőzöm, megkorbácsolom, és élve eltemetem ezen eretnekeket, felhasítom asszonyainak hasát és méhét hogy gyerekeik fejét a falhoz üssem, hogy kiírtsam a rettenetes fajtaikat. Hogyha ezt nem lehet nyilvánosan megcsinálni, akkor titokban mérgezést, fojtogatást, kardélre hánytást, illetve golyót alkalmazok mindenki ellen, eltekintve azon személy tiszteletétől, rangjától, vagy tekintélyétől, vagy állapotától, akár nyilvánosan, akár privátban, amint erre bármikor a pápa ügynökei vagy a Jézus társaságának testvériségének felettese által. Amire most elszánom életemet, lelkemet és hatalmamot, azt most tanuságtételként vérrel aláírom azzal a törrel, amit kézhez kaptam, és ha hamisnak vagy gyengének bizonyulok az elszántságomban, úgy vágják le a kezeimet és lábaimat a pápa hadseregéhez tartozó társakatonáim, vágják össze a torkomet fültől fülig, hasítják fel hasamat, és kénes tűzzel égjen, és essen rám minden földi jaj, és kínozzák lelkemet örökké a pokolban. Hogy mindig Columbus lovagjára adom szavazatomat, egy

protestánszal szemben, különösképpen szabadkőművessel szemben, és elhagyom pártomat, hogy ezt lehetővé tegyem, és hogy arra a katolikusra szavazok, aki jobban támogatja az egyházamat, ha kettő is van belőlük. Hogy nem fogadok fel protestánst dolgozni, ha helyette katolikus embert is felvehetnék. Hogy katolikus lányokat protestáns családokba helyezek, hogy heti jelentést szerezzek az eretnekek belső mozgásairól. Hogy fegyvert is ragadok, és készen állok, ha arra parancsot adnak, egyénként vagy a pápa hadseregének tagjaként megvédjem az egyházat. Én, _____, eszközöm a Szentháromságra, és arra a szentségre, amelyet most kapok, hogy teljesítem és betartom ezt az esküt. Ennek tanuságtételeként átveszem az eukarisztia szentségét, és ezen tör hegyével vérrel aláírom és lepecsételem ezen szentség jelenlétében.

(A jelölt átveszi az ostyát a felettéstől, és aláírja a nevét a vérrel amit a szíve fölötti részről vett a tör hegyével.)

(A felettes beszél:)

Most állj fel lábadra, és most elmondom neked azt a katekizmust, amellyel ismertté teheted magadat olyan emberrel, aki a Jézus társaságának ezen rangjához tartozik. Először is, te, mint jezuita testvér keresztet vettek, mint egy átlagos római katolikus ember; az első majd keresztbe teszi a kezeit, tenyereivel felfelé, a másik pedig a lábait is keresztbe teszi, az egyik a másik felett; az első a job mutató ujjával a bal tenyér felé mutat, a másik pedig a bal kezének mutatóujjával mutat a job tenyere felé; az első majd a job kezével kört rajzol a feje felett, érintve azt; a másik majd a bal kezének mutatóujjával a testének bal oldalát érinti a szíve alatt; az első majd a job kezét a másik torka előtt elhúzza, a másik pedig egy tört húz a hasára lefelé. Az első azt mondja: Iustum, a másik pedig Necar, az első utána azt, hogy Reges, a második pedig azt, hogy Impious. Az első majd egy négyszer összehajlított papírt ad át a másíknak, aki hosszantilag átvágja, és amint kinyitja az lesz ráírva, hogy Jesu háromszor egy kereszt fején és két karján. Ezek után a következő kérdéseket teszitek fel egymásnak, majd válaszoltok is rájuk:

Honnan jössz te? Válasz: A szent hittől.

Kinek szolgálsz? Válasz: A római szentatyának, a pápának, és az egyetemes római katolikus egyháznak az egész világon.

Ki a parancsnokod? Válasz: A Jézus társaság, vagy a Jézus Krisztus katonáinak alapítója, a Loyola-i szent Ignác rend felettese.

Ki fogadott téged? Válasz: Egy tiszteletre méltó ősz hajú ember.

Hogyan? Válasz: Egy törrel letérdeltem a keresztre a pápa és a szent rendünk zászlói között.

Esküt fogadtál? Válasz: Igen, hogy elpusztítsam az eretnekeket és kormányaikat, és hogy ne kíméljem az embereket sem koruk, sem nemük, sem állapotuk alapján, és hogy vélemény és akarat nélküli hullaként pontosan végrehajtsam feletteseim parancsait panasz és habozás nélkül.

Megteszed? Válasz: Megteszem.

Hogyan utazol? Válasz: Péternek, a halásznak a bárkájában.

Hová is utazol? Válasz: A földnek a négy égtájára.

Milyen célból? Válasz: Hogy a generálisomnak és feletteseimnek parancsait végrehajtsam, valamint hogy a pápa akaratát teljesítsem, és hogy hűségesen betöltssem eskümet.

Így tehát menjetek a világba és vegyetek birtokba minden országot a pápa nevében. Az, aki nem fogadja őt Jézus földi helytartójaként, legyen átkozott, és írjátok ki.

„Amikor közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy felmegy Jeruzsálembe, és követeket küldött maga előtt. Azok útnak indultak, és betértek a samaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De nem fogadták be, mivel Jeruzsálembe szándékozott menni. Látva ezt tanítványai, Jakab és János így szóltak: "Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Szálljon le tűz az égből, és égesse meg őket!?" De Jézus feléjük fordult, megdorgálta őket, (és ezt mondta: "**Nem tudjátok, milyen lélek van bennetek**, mert az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem hogy megmentse.")” (Lk. 9,51-56)

„...amint meg van írva: "Nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem. **Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámítanak, kígyóméreg az ajkukon;** szájuk átokkal és keserűséggel van tele. **Lábuk gyors a vérontásra, romlás és nyomorúság jár a nyomukban, és a békesség útját nem ismerik: Isten félelmével nem törődnek.**" Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azt a törvény alatt élőknek mondja, hogy elnémuljon minden száj, és az egész világot Isten ítélje meg.” (Róm. 3,10-19)

Lehet, hogy fölösleges részletesen elemezni az esküt. Dr. Alberto Rivera Romero jezsuita püspök 1967-ben elhagyta a jezsuitákat, és elmondott mindent a jezsuitákról. 30 éven keresztül sikerült őket kikerülnie, ameddig meg nem gyikolták 1997-ben, tehát ez azt jelenti, hogy még ma is komolyan veszik ezt az esküt. A jezsuiták aktív csoportosulásai még az Opus Dei, a Katolikus Akció, illetve a Columbus lovagjai. Rettenetes tudni, hogy a római katolikus egyházon belül ma a jezsuiták alkotják a legnagyobb rendet. Csak annyit kellene mondani az esküről, hogy az ember idáig juthat a bűnben, még akkor is ha csak vallásos. Ez azt jelenti, hogy az embernek nem segít az, ha csak vallásos – az ember bűnössége ennél nagyobb, ennél mélyebb. Ezen eskü arra mutat rá, hogy az ember sokkal bűnösebb, gonoszabb és kegyetlenebb, mint hinné, és hogy az embernek a természetéhez milyen mélyen tartozik a bűnösség; ezen csakis Jézus Krisztus vérének tisztító hatása segíthet.

„Atyám! Bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekszenek.” (Mt. 23,34)

Referenciák:

1. Edmond Paris. The secret history of the Jesuits. Chick publications. Ontario. 1975.
2. Dave Hunt. A woman rides the beast. Harvest house publishers. Eugene, Oregon. 1994.
3. Bill Hughes. The secret terrorists. Truth triumphant ministries. Eustis, Florida.
4. <http://www.ianpaisley.org/article.asp?ArtKey=jesuit>
5. <http://www.reformation.org/holocaust.html#Contents>